

Készült a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával

CivilKomP'06
Civilekkel, civilekről, civilekért – a hatékony kommunikációért

**A társadalmi célú kommunikáció negyedik fórumáról
parlamentari tudósításunk a 2–3. oldalon.**

Leányfalu

Dunabogdány

Kisoroszi

Tartalomjegyzék

PROLÓG	1. oldal
PANORÁMA <i>Körkép az ország civil társadalmáról</i>	2–3. oldal
PILLÉREK <i>Az önkormányzati, a civil és a vállalkozói szféra hírei</i>	4-5. oldal
POSZT <i>A helyi társadalmi és természeti környezet védelméről</i>	6–7. oldal
PAROLA <i>A társadalmi csoportok együttműködéséről</i>	8–9. oldal
PEZSGÉS <i>A sportról és a szabadidős tevékenységekről</i>	10–11. oldal
PORTÉKA <i>A művészet és a mecenatúra találkozásai</i>	12. oldal

Köszöntelek Kedves Olvasó!

A pilis-dunakanyari civil szervezeteknek szóló kiadványunk első számát tartod a kezvedben. Ez év júniusáig még háromszor jelentkezünk a kistérségünk civil társadalmáról és társadalmának szóló híreinkkel. Reméljük, írásaink között mindenki talál kedvére valót.

Nagy fába vágja az a fejszét, aki napjaink zsúfolt médiapiacán egy újabb orgánummal jelenik meg. Mentésünkre legyen mondván, hogy nem akarunk versenyezni. Értéket közvetíteni és szolgáltatni szeretnénk, ráadásul ingyenesen. Kiadványunkban, amely a KÉVE Közösségfejlesztő és Szabadművelődési Alapítvány gondozásában, a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával jelenik meg, bemutatjuk a kistérség civil társadalmát, a különböző tevékenységterületeken dolgozó szervezeteket, működési és együttműködési mintákat kínálunk, szervezetfejlesztési, képzési és alapteremtési ismereteket közvetítünk. Célul tűztük ki a Pilis-Dunakanyar páratlan természeti értékeinek és épített környezetének, valamint sokszínű és soknemzetiségű kultúrájának megismertetését is. Mindezekkel a civil partnerség ügyét, s egy tágabb kötődés, azaz a kistérségi tudat fejlődését szolgálva. Ezt az összefogást, együttműködést szimbolizálja lapunk és alapítványunk elnevezése is.

Első számunkban túlnyomórészt pomázi szervezetekről írunk, de nem lesz ez mindig így. Azt reméljük, hogy az elkövetkező hónapokban személyesen is felkeresve a kistérség aktívan működő szervezeteit, földrajzi értelemben is színesíteni tudjuk kiadványunk tartalmát. Ám személyes találkozásokra az alapítványunk által szervezendő találkozásokon és képzéseken is lesz lehetőség, addig is mindenkinek jó munkát és civil sikerekben is gazdag boldog újévet kívánunk.

Topor Roland
szerkesztő

Kéve

Pilis-Dunakanyari Civil Szervezetek Lapja

Kiadja:

KÉVE Közösségfejlesztő és Szabadművelődési Alapítvány

2013 Pomáz Huszár utca 3

A szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 2013 Pomáz Meselia utca 15.

Tel/fax.: 06-26-526-132

E-mail: keve@pomazkeve.hu • Web: www.pomazkeve.hu

Nyomda: Agroinform Kft.

Készült 3500 példányban

Pócsmegyer

Szentendre

Pomáz

CIVILKOMP'06

**Civilekről, civilekkel, civilekért –
a hatékonyabb kommunikációért**

*A fenti címmel került megrendezésre
a Parlamentben –
Kiss Péter szociális és munkaügyi miniszter
fővédnökségével –
a CivilKomP'06 szektorközi konferencia.*

Jeges novemberi szél vágtatott a Duna-parton, ám a „műveleti területen” még javában folyt a munka. A Rákóczi szobor körül kertésznek álcázott ügynökök talicskázták a földet, cserélték a növényeket. A gyanútlan, de bizonyára nagyon gyanús civileknek több ellenőrzési ponton is át kellett küzdeniük magukat, mire a megadott parlamenti kapuhoz elvergődhetek. Ott aztán, felidézendő az átkosban begyakorolt banánért kuncsgörgást, hosszú sorban állás következett. Aztán egy idő után előkerült valaki, aki másik bejáráshoz terelte a nyáj egy részét, s így mi röpké egy óra alatt bejutottunk az épületb. Itt jegyezzük meg, hogy voltak olyanok is, akik csak utánunk egy fél órával, már szép kékre fagyva, tudtak végre helyet foglalni az ülésteremben. Aztán kiállt az egyik szervező – becsületére legyen mondva –, és beismerte, hogy a megszigorított biztonsági intézkedéseknek kö-

szönhetően, nem ment elég gördülékenyen a beléptetés. Sokunk számára a gördülékenység fogalma ekkor bővült új jelentéstartalommal. A szomorú az, hogy a nap folyamán is csak nehezen tudták feledtetni a reggeli fennakadást a szakmailag nagyon felkészült előadók, s a valóban izgalmas és érdekfeszítő előadások.

Éleződik a verseny a civilek kampányaiban? Elegendő-e a médiafelület és az ehhez szükséges pénz a civilek szélesebb körben való megjelenésére? Milyen alternatívák léteznek?

A konferencia ezekre a kérdésekre próbált válaszokat adni, s az egyes civil szervezetek képviselőiben résztvevők magas száma (221 fő) azt jelzi, komoly a téma iránti érdeklődés. Az elhangzott kérdésekből pedig kitűnik, hogy még nagyon sok a megoldandó feladat. A CivilKomP'06 fő irányvonalát a civilek média-megjelenése adta, s mint elhangzott, e tárgykörben a

Körkép az ország civil társadalmáról

kormányzati oldal, a gazdasági élet szereplői, a civilek és a kommunikációs szakemberek együttműködésére van szükség. A rendezvény – többek között – ezeknek a kapcsolatoknak a kialakulását célozta. Az elhangzott előadásokból és a folyosói beszélgetésekből kitűnt, mindenki egyetért abban, hogy minden civil szervezet számára fontos a hatékony PR és marketingmunka, az üzleti stratégiák megismerése és alkalmazása. A találkozó e tárgykörben is biztosított konzultációs lehetőséget a kommunikációs szakemberek által vezetett műhelymunka során. Bár mi annak a véleményünknek is hangot adtunk, hogy az egyes szervezetek média tevékenységének ár-érték arányát mindig szem előtt kell tartani. Még akkor is, ha a konferencián megjelent országos médiumok képviselői minél több pályázati pénz kampánycélú elköltésére buzdították a jelenlévőket. Talán nem véletlenül. Írásainkban ízelítőt adunk a CivilKomP'06 legemlékezetesebb előadásából.

Duró Imre

Pilisszentlászló

Szentendre

Leányfalu

Civil lét az Európai Unióban

dr. Lévai Katalin EP képviselő előadásából

Az Európai Unió azon országaiban, ahol már hosszú múltra tekintenek vissza a civil szervezetek,

más megítélésben részesülnek. Hazánkban 15–16 éve léteznek, és e miatt igen rövid az az időszak, amióta beleszólhatnak a jogalkotásba. Magyarországon a pártok harca sokkal nagyobb hangsúlyt kap. Nálunk a dominancia elve érvényesül, ám Európa nyugati országaiban, ahol a civil szférának nagyobb a befolyása, más nézeteket vallanak. A párbeszédre és az együttműködésre építenek. A szociálisan érzékeny és mégis versenyképes Európa lenne a cél számunkra is, ahol az értékközösségek létrehozása fontos szempont.

Az Európai Bizottság, elismerve a civil társadalom érdekérvényesítő képességét, idén november 9-én elindított egy kampányt. Ennek keretében, a civil

szervezeteknek jogalkotási kérdésekben született azon javaslatait, amelyeket 1 millió aláírással támogatnak Európa polgárai, a döntéshozók automatikusan megszavazzák. / bővebben: <http://www.citizens-initiative.eu/>

A fővédnöki köszöntő

Kiss Péter szociális és munkaügyi miniszter

Kiss Péter rövid bevezetőjében felvázolta a civil szféra múltját és jelenét. Véleménye szerint 14 év után

végre a civil szféra új irányt vett.

Ez idő alatt az éves bevétel megháromszorozódott, és ezzel párhuzamosan a civil szférához kötődő személyek száma 87 ezer főre növekedett, azaz megduplázódott. Éppen ezért, egyre fontosabbá vált e széles társadalmi réteg eszközfejlesztése. Ma már elmondhatjuk, hogy az ország, s ezzel együtt a kormány számára is kulcsfontosságúvá vált a civilek társadalmi szerepvállalása.

Az önző én legyőzése és az adományozás pszichológiája

Sas István reklámfilmrendező,
a Magyar Reklámszövetség alelnöke

Tegyük fel a kérdést magunknak ösztént, lehet-e cserealap nélkül kérni bármit is másoktól? Erre a válasz egyértelmű NEM. Hiszen velünk született önzéssel birunk, ami kiegészül a tanult és a szociális önzéssel. Mít lehet ez ellen tenni? Fokozni az empátiát (együttérzést), elgondolkodtatni az embereket. Egy másik lehetőség a sokkolás, melyet egyre gyakrabban alkalmaznak reklámszakmában. Az előbb feltett kérdésre azonban a legjobb alternatívát a cserealap felkínálása adja. Valami valódi hasznot kell kínálni az adakozóknak (hírnév, büszkeség, imázs, szeretet, barátság, önmegvalósítás). Ezzel elismerjük, hogy a támogatásával nemcsak számunkra válik hasznossá, hanem a környezet és saját maga számára is.

Tudatosság, tettek, tények = támogatás

Tonk Emil a Magyar Marketing Szövetség alelnöke

A támogató döntését sosem szabad megkérdőjelezni, s arra kell törekedni, hogy „ahol nem tudunk elsők lenni, ott a legjobb alternatíva legyünk”. Ehhez a potenciális mecénatúrának éreznie kell, hogy számunkra az ő érdekeik is fontosak.

Pomáz

Pilisszentlászló

Dobogókő

Önkormányzati döntéshozók tanfolyama (ÖNDÖNT)

Vajda János a Kincs Egyesület elnöke

A KINCS Egyesület szervezésében, tavaly novemberben került megrendezésre az ÖNDÖNT, az önkormányzati döntéshozók tanfolyama.

Vajda Jánost kérdeztük a program céljáról:

A képzés célja, hogy az uniós, a régiós, a kistérségi, valamint az önkormányzati és együttműködési ismeretek átadása mellett, a különböző települések képviselőinek kistérségben való gondolkodását segítse elő. A program során az egyes települések önkormányzati képviselői négy alkalommal találkoztak, s olyan témakörökben kaptak ismereteket, mint a pályázati és érdekérvényesítési technikák, a kistérségünk fejlesztési potenciálja, az önkormányzati együttműködés módozatai, vagy a közös projekt és finanszírozási lehetőségek. Az ÖNDÖNT szervezői és résztvevői azt tervezik, hogy januárban tovább folytatják az együttműködést a Kistérségi Képviselői Klub keretében

Mi indokolta, a tanfolyam klubba szerveződését?

Már a tanfolyam megszervezésének is a kistérségi együttműködés elősegítése volt legfontosabb célja, így a tematikában is jelentős szerepet kapott a csoportképzés. Az így kialakult döntéshozói munkacsoport folyamatos együttgondolkodásának, együttműködésének, a klubszerű működés felelt meg a legjobban.

Milyen kistérségi szerepet szánnak a klubnak, hogyan és milyen kapcsolatokat kívánnak építeni?

Előre szeretném bocsátani, hogy a klub jövője a résztvevők kezében van. Mi, a szervezők csak a lehetőséget teremtjük

meg ahhoz, hogy az együttműködések kialakulhassanak. A Kistérségi Képviselők Klubja a képviselőké lesz. A klub szerepét ma még korai lenne meghatározni, mindenesetre tervegyeztető, döntés előkészítő feladatokat mindenképpen el kell látnia, s valószínűleg a képviselői tapasztalatcsere színterévé is válhat.

Hogyan lehet csatlakozni, hogyan fogják bemutatni, népszerűsíteni a szervezetet a térségben?

A Kistérségi Képviselői klubot a KINCS egyesület működteti, de a klub működési szabályait az alapító tagokkal, az ÖNDÖNT képzésen részt vettekkel közösen alakítjuk ki. Az eddig felmerült gondolatok szerint a klubba új tag csak ajánlással kerülhet be, tehát nem zárt, de a közösség kialakult normáit érvényesíteni szeretné. A Kistérségi Képviselői Klubban született gondolatokat, elhatározásokat el fogjuk juttatni a települési és kistérségi döntési fórumokra.

Az önkormányzati, a civil és a vállalkozói szféra hírei

A társulás hírei

Az októberben lezajlott önkormányzati választások után a megválasztott polgármesterekből újjászerveződött a Dunakanyari és Pilisi Önkormányzatok Többcélú Kistérségi Társulása. Öt új tagja van a 13 tagú testületnek. Budakalászon Harcsa Lajos alulmaradt a küzdelemben, így helyette Parlagi Endre lett a város első embere. Érdeklenség, hogy itt lapzártáig nem tudtuk megegyezni az alpolgármester személyéről, így komoly közigazgatási bonyodalmak várhatók. Pomázon Golub Athanaszt Vicsi László győzte le, míg Pilisszentkereszten, a visszavonult Havelka József helyett Lendvai József János lett az új polgármester. Szigetmonostor eddigi polgármestere sem indult a választásokon, így ott Molnár Zsolt ülhetett a polgármesteri székbe. **Leányfalun** Szinna Gábor sem jelöltette magát újra, így itt **Várady-Szabó Mihály** lett a település első embere, aki az ünnepek alatt, a saját lakásában keletkezett tűzben tragikus körülmények között elhunyt. A többi településen a korábbi polgármester maradt pozícióban, így **Csobánkát Török István, Dunabogdányt Schusztér József, Kisoroszt Molnár Csaba, Pilisszentlászlót dr. Illés György, Pócsmegyert Németh Miklós, Szentendrét dr. Dietz Ferenc, Tahitófalut Budai Mihály és Visegrádot Hadházy Sándor** képviseli a társulásban. A társulás megkezdte a munkát, s megválasztotta tisztségviselőit. A társulás elnöke dr. Dietz Ferenc lett, míg alelnökeinek Vicsi Lászlót és Német Miklóst választották.

Szentendre

Pomáz

Szentendre

A KÖZIGAZGATÁS ÉS A DEMOKRÁCIA ÚJ ÚTJAI

Kistérségi hálózatépítés

Madarász Csabát, a hálózat egyik fejlesztőjét kértük meg arra, hogy mutassa be nekünk a Dunakanyari és Pílisi Önkormányzatok Többcélú Kistérségi Társulása Szakmai Kollégiuma által létrehozott portálrendszer. Lehetőleg úgy, hogy mi egyszerű halandók is megértsük.

Ez egy nagyon összetett rendszer. Több modulból épül fel és sokféle szolgáltatásra képes. Legnagyobb előnye a különböző önkormányzati intézmények között átjárhatóság biztosítása, ami által az ügyintézés egyszerűbbé válik, és szabadabb lesz a betekintés a közigazgatásba, mind a hivatalok, mind a lakosság részére. A kistérség településein kiépülő rendszer gyűjtőportálként működik, de csak a központi irányítással elvégzett helyi fejlesztések után működik összes funkciója. A folyamatos fejlesztést a portálokra telepített visszajelzési lehetőségek alapján végzik. Az úgynevezett intranet portál a hivatalokon belüli információk megjelenítésére, a belső munka támogatására alkalmas. Számos alrendszer szolgálja a zökkenőmentes közigazgatási munkát a térinformatikától a közműnyilvántartásig, az építéshatóságtól a vagyonkataszterig, illetve az Internettel, vagy mobiltelefonnal rendelkező ügyfeleket szolgáló e-ügyintézésről az m-ügyintézésig. E két utóbbi szolgáltatás gyorsabbá és egyszerűbbé teszi a hivatali ügyinté-

zést, hiszen az ügyfél a portálon keresztül indíthatja el ügyeit, és az ehhez kapcsolódó összes információt

megtalálja. Tájékoztatást kap folyamatban lévő ügyeiről, arról, hogy az éppen melyik ügyintézőnél és milyen fázisban van, időpontfoglalást kérhet, illetve értesítést kérhet sms-ben ügyének folyamatáról is. Így elkerülhető a felesleges sorban állás, a sorszámokkal és ide-oda küldözgetésekkel kapcsolatos hercehurca.

De a rendszer speciális szolgáltatásaival segíti a lakosság és a képviselők közötti párbeszédet, képzési lehetőségeket kínál, és számos közös-

ségi funkciója is van. Így a civil szervezetek számára is kínál szolgáltatásokat. Ezen a területen a rendszer elsődleges célja, hogy a térségben működő civil szervezetek megjelenését és egymásra találását segítse az Interneten. Természetesen az egymás közti kommunikáción túl az is a célja, hogy a lakosság széles tömegeihez eljussanak a civil társadalom hírei, az egyes szervezetek programjai, ismeretetői. Ez például az 1%-os kampányok során lehet életbevágó, de egy program sikere is nagyban függhet a propagandától. S a rendszer mindezt ellenszolgáltatás nélkül nyújtja.

Összefoglalva tehát, egy olyan könnyen használható, több lépcsős hálózatról van szó, mely egy közös internetes arculat kialakítására törekszik a térségben. Ehhez honlap mintákat és fejlesztési tanácsokat kínál a program üzemeltetői. Mindemellett olyan képzési lehetőségeket biztosítanak, amelyeken a szerkesztőségi rendszer kezelésének ismereteit lehet elsajátítani. Az ismeretek birtokában mindenki maga üzemeltetheti és tarthatja karban a honlapját. A képzések a szentendrei ÉMI-Parkban található oktatási központban zajlanak. Jelentkezni az editor@dunakanyar-pilis.hu e-mail címen lehet.

Tahitótfalu

Csobánka

Szigetmonostor

Állatokról és emberségről

Gáspárné Monostori Judit
állatmentő missziója

A Pomázi Állatvédő és Állatsegítő Közhasznú Egyesület 1995-ben alakult, s azóta folyamatosan menti a gazdátlanra vált, bajba jutott állatokat. Az Egyesület elnökével beszélgettünk otthonra left állatokról és elvesztett emberségről.

A helyi társadalmi és természeti környezet védelméről

2000 tavaszán, az akkori önkormányzat – méltányolva erőfeszítéseiket, karitatív életmentő tevékenységüket, s nem utolsósorban azt, hogy átvállalták a kóbor állatok problémájának kezelését és humánus megoldását –, átadott egy 600 négyszögletes területet az egyesületnek egy állatotthon létesítésre. Sikerült-e megvalósítani az elképzeléseiket?

Valóban így történt, s adományokból még 2000 őszén el is kezdtük az építkezést. Az elkészült menhelyen 2001 óta tudjuk elhelyezni megmentett állatainkat, s 2006-ban 3 új kennellel bővítettük az állatotthont. Jelenleg mintegy 30 kutyának tudunk otthont biztosítani, de – anyagi forrásainktól függően – igyekszünk újabb férőhelyeket kialakítani, hiszen sajnos egyre

több a segítségre szoruló állat. Menhelyünkön, a sok szeretet mellett, teljes körű állatorvosi és egyéb szolgáltatást kapnak védeenceink, miközben próbálunk számukra örökbefogadó családokat találni. Nálunk valóban jól érzik magukat az állatok, mert nemcsak megfelelő ellátásban részesülnek, de a játék, a többórás szabad mozgás, és a nyári hőségben a fürdési, a pancsolási lehetőség is biztosítva van számukra a füves, fás, bokros területen.

Az egyesület tevékenységének nagyon jó híre van. S nemcsak a környék településein, vagy az országos médiában méltatják, hanem kormányzati szinten is, hiszen 2002-ben miniszteri kitiűntetéssel is elismerték a munkáját. Az erkölcsi elismerésen túl, milyen anyagi forrásokra támaszkodhatnak?

A Pomázi Állatotthont az egyesület tartja fenn és működteti a befolyó adományokból, az SZJA felajánlott 1%-ából és esetleges pályázati pénzekből. Nagyon szűkösek a forrásaink, de az állatok egészségügyi ellátásának anyagi akadályja nem lehet, így ha nehezen is, de erre a pénzt mindig előteremtjük. Azt is el kell mondanom, hogy állatotthonunkban nem altatjuk el a kutyákat. Amelyik nem talál gazdára, szeretettel gondoskodunk róla élete természetes végéig.

Milyen terveik vannak a jövőre nézve?

Mindenek előtt állatvédelmi, prevenció és oktatási munkánkban szorosabb és hatékonyabb együttműködést szeretnénk kialakítani az önkormányzattal, a helyi hatósággal és az iskolákkal. A jövőben is azon dolgozunk, hogy elérjük az azonosító chip kötelező beültetését a kutyákba, ezzel is megkönnyítve az elvesztett állatok felkutatását és beazonosítását, illetve az állatvédelmi ügyekben a felelősök megtalálását. Addig is várjuk az érdeklődőket és a támogatókat./ www.pomazikutyak.atw.hu, e-mail: ave.pomaz@freemail.hu, telefon: 06/20 2166877/

Visegrád

Szentendre

Tahitótfalu

Fenntartható fejlődés, tartható célok

A városiakok felelősségéről nem csak városiakoknak

Volt idő, amikor csodabogárnak tartottuk, és társadalom perifériájára szorítottuk azokat az embereket, akik természet- és környezetvédelemlről, ózonpajzsról és levegőszennyezésről, kihalófélben lévő fajokról és pusztuló őserdőkről beszéltek. Vajon a ma városi közgondolkodását, hétköznapjait és mindennapi gyakorlatát befolyásolja-e a „zöld gondolat”?
dr. Dulai Gábort kérdeztük:

Milyen Földön, milyen Európában, milyen Magyarországon, milyen Pomázon, milyen utcában, milyen lakásban akarunk élni? És ha már ezt tudjuk, vállaljuk-e a felelősséget azért, ha a cselekedeteink nem e szép, új világ, hanem éppen az ellenkezőjének a megvalósítása felé terelnek bennünket? Erre a kérdésre csak mi, helybeliek tudunk válaszolni. Álljunk hát ki magunkért, a gyermekeinkért, az álmainkért, s határozottan fogalmazzuk meg elvárásainkat, igényeinket!

Az elmúlt évtizedek a „fejlett nyugaton” mindenben a személygépkocsiközlekedésnek kedveztek. Parkolókká alakították át a közösségi tereket: a piacokat, városközpontokat, sétányokat. Egyesek szerint a sebességgel időt nyerünk. Dehogy. A település tönkremegy,

a gépkocsik uralta város megszünteti az emberi léptéket. Az átgondolatlan városi terjeszkedés felemésztja a természetközeli állapotú területeket, a klíma átalakul, a táj élvezetétől megfosztva általános közérzetünk romlik. A keletkező, egyes becslések szerint háztartásonként évente akár milliós nagyságrendet is elérő károk minket, mindnyájunkat rövidítenek meg. Ilyenek a vízkészletek károsodása, a talajpusztulás, biodiverzitás-vesztés, CO₂-felszabadulás, a külterülettől tucat hektár számra elhódított földrészekeken elindított beruházásokkal kapcsolatosan, valamint a közlekedési, ellátási igények jelentős bővülése miatt bekövetkező további gazdasági és társadalmi károk... Pomázon bárhová el lehet jutni kerékpárral, sőt, Budapesten is gyorsabban elérhetjük úticélunk két keréken.

A háztartási hulladék begyűjtése és ártalmatlanítása kötelezően ellátandó önkormányzati feladat. De mi vajon mit teszünk annak érdekében, hogy az egyre bővülő fogyasztásunk következtében keletkező szeméthegeink ne nőjenek az égig? Kertés házban a komposztálható hulladékokat, a papírt és a gazdaságosan újra felhasználható egyéb hulladékokat külön kezelve akár kétharmadával csök-

kenthetjük a kukába dobált mennyiséget. Vállalnunk kell, hogy a szemétdíj adjon közvetlen visszajelzést számunkra a létrehozott hulladék kezelésének költségeiről, s ha már kötelesek vagyunk igénybe venni a szolgáltatást, a fizetendő összeg álljon arányban a ténylegesen megtermelt szeméthegeünkkel.

Ez csak néhány példa azok közül, amelyekkel foglalkoznunk kell. Az önkormányzat együttműködésére számítva, Pomáz Fenntartható Fejlesztési Programjának kidolgozásáért és megvalósításáért kell harcolnunk. Ennek segítségével egy olyan, pezsgő közösségi jelenlét-

tel megáldott település szerveződik, amelyet otthonnak tudunk tekinteni, mi, és a város leendő polgárai egyaránt.

Ez a látszólag elvont célkitűzés konkrét lépéseken keresztül valósul meg. Először is nekünk, az itt szép életet élni szándékozónak kell kifejezni akaratomat, megálmodni a fenntartható Pomáz jövőképét, s kiemelni azt a néhány területet, amelyet a legfontosabbnak tartunk itt és most, s talán 25 év múlva is a Pilis kapujában.

Dr. Dulai Gábor
(dulaig@freemail.hu)

Pócsmegyer

Csobánka

Kisoroszi

Hullámhegyek és hullámvölgyek

Lassan a negyedszázados jubileumára készülődik az Opanke Együttes

Táncos generációk nőttek fel az együttes vezetője, Krunityné Sósity Anica szárnyai alatt, akit arról kérdeztünk, mi a titka a csoport sikereinek és a huszonhárom éves civil szervezeti működésnek, valamint arról, hogyan élték túl, az ilyen hosszú ideje működő szervezetek életében szükségszerűen jelentkező hullámvölgyeket.

A legutolsó táncában mintha kevesebben lettek volna, mint szoktak. Mi történt? Fogy a közönség, vagy csak rossz volt az időpont?

Hát igen. Mi is nagyobb tömegre számítottunk. De aki ilyen réteggprogramok szervezésére adja a fejét, az fel van készülve az ilyesmire. A hangulattal egyébként ilyenkor sincs gond, csak a zenekar tiszteletdíjának kifizetése okoz néha nehézséget. Az előző táncában egyébként nagyon sokan voltak. Igaz, akkor Söndörgő koncert volt a ráadás.

Kikből áll a táncházak közönsége? Arra gondolok, hogy megjelennek-e a környékbéli településekről a szerb családok, lejárnak-e a régi opankés táncosok, vagy a mostaniak szülei?

Van egy törzsközönségünk, akiket elsősorban az jellemez, hogy szeretik ezt a zenét, és szeretnek táncolni. Vannak közöttük szerbek, és magyarok, volt táncosok és aktív tagok, szülők és gyerekek egyaránt. Sajnos a környékbéli szerbek nem érzik annyira magukénak az Opankét, mint azt szeretnénk.

Ez érdekes. Azt gondolnánk, hogy örülnek annak, hogy van egy civil szervezet, amely az ő hagyományaik ápolását tűzte zászlajára.

Persze, sokan örülnek ennek, és sokan támogatnak is minket. De nagyon gyorsan változik a világ körülöttünk. Az öregek elmennek, ma már gyakoriak a vegyes házasságok, ahol a gyerekek már nem is beszélnek a nyelvet, sok fiatal pedig inkább a szerb gimnáziumban ismerkedik a kisebbségi kultúrával. Így érthető, hogy tagjaink között egyre többen vannak olyanok, akiknek nincsenek szerb gyökereik, akik csak a zene, a tánc és az együttlét örömeért vannak közöttünk.

Igen. Talán így már érthető, hogy miért gondolják a hagyományaikra, kultúrájukra mindig is büszke szer-

A társadalmi csoportok együttműködéséről

bek közül sokan úgy, hogy ez már nem egészen az övék. Lehet, hogy „elmagyarosodottak”, kommersznek, amolyan turistalátványossággá silányultnak látják az együttes tevékenységét. Akármilyen sikeres is.

Nem tudom, hogy ki mit gondol erről. Az viszont biztos, mindig törekedtünk arra, hogy a munkánkat, a produkcióinkat a hagyományokban, ezen belül is a környékbéli hagyományokban gyökerezés és a magas szakmai-művészi színvonal jellemezze. Rengeteget próbálunk, és a mellett, hogy folyamatosan gyűjtjük és dolgozzuk fel a még fellelhető helyi hagyományokat, szokásokat, zenéket és lépéseket, gyakran dolgozunk az anyaországból érkező vendégkoreográfusokkal is.

Mégis úgy tűnik, mintha az öt-hat évvel ezelőtti csúcspont után, valami-

Szentendre

Pilisszenkereszt

Tahitótfalu

lyen mélypont következett volna be az együttes életében. Az igaz, hogy az ovisok és a kiscsoport sokat szerepel, de mintha egy ideje nem láttunk volna új koreográfiát, s úgy tűnik, hogy a felnőtt csoport is foghíjas egy kicsit.

Egy táncsoport, de más szervezet életében is vannak hullámhegyek és hullámvölgyek. A mi életünkben is megfigyelhető a ciklikusság. Valóban volt egy nagy generáció, de ők már felnőttek, családot alapítottak, többen elköltöztek, vagy csak más tölti ki az életüket. S ez nem csak a produkciókra, hanem a szervezeti életre is rányomja a bélyegét. Valóban, amikor nagyon futott a szekér, a kellenél kevesebb figyelmet fordítottunk az utánpótlás nevelésére. Ráadásul valahogy hirtelen kimaradt egy generáció, különösen a fiúkból volt hiány. Akik akkor megmaradtak, ma a felnőtt csoport gerincét alkotják. De ez még nem elég egy táncsoport működéséhez.

Sajnos sok ilyet hallottunk már. Úgy néz ki, hogy a szervezetek életében is működik egyfajta evolúció. A változás, a fejlődés örök, s amelyik társadalmi csoport nem tud ezzel lépést tartani, nem tud változni, alkalmazkodni az szabályosan kihal.

Ez lehet, hogy igaz, de szerencsére nem ennyire tragikus a helyzet. Valószínűleg ritkaság számba megy, de az történt, hogy az együttes, és maga a hagyományörző egyesület is, elkezdett felülről lefelé épülni. Úgy érzem, túl vagyunk a nehezen.

Tehát nem leépülni, hanem lefelé épülni kezdett a szervezet. Ez mit is jelent pontosan?

Azt, hogy kialakult egy a szülőkből és azok baráti köréből álló lelkes mag, akik hobbiként, szinte klubként kezdtek el a tánccal foglalkozni. Az Opanke mai felnőtt csoportja erre a

bázisra és az időközben beérett fiatalokra épül. Közben felállt egy új egyesületi irányítás is, s reméljük ők is olyan sikeressé tudják majd tenni a működésünket, mint a korábbi vezetés.

Végezetül néhány, közeljövőt érintő kérdés. Úgy hallottuk valamilyen táncest készül? Mi lesz ez? Mikor lesznek a táncházak, és lesz-e önálló est?

Hát igen, vannak nagyon konkrét terveink. A táncházakat, mint eddig is, minden hónap utolsó péntekén tartjuk a Pomázi Művelődési Házban. Élő zene, táncitanítás, scsevap, mézes pálinka, ahogy kell. Az első táncestet februárra tervezzük és negyedévente szeretnénk megrendezni. Ezekon az Opanke mellett, mindig fellépnek majd vendég együttesek is. Szervezzük az ideai táncfalalkozót és a nemzetiségi fesztivált is, de önálló estünk csak a 25 éves évfordulón lesz majd. Arra még egy kicsit várni kell. De megéri.

Csobánka

Leányfalu

Pócsmegyer

Sport expo és éjszakai sportbajnokság

Jakab Péter mesél egy rendezvény
és egy programsorozat születéséről

Hol volt, hol nem volt, az NCA elindulása után, a közművelődési megállapodások megkötése előtt, felmerült a környezet civil szervezetei „temetizálásának” gondolata Szentendrén. Csak úgy a könnyebb eligazodás reményében. Valahogy így kezdődött.

Azt, hogy civil szervezetekkel, közművelődési megállapodásokban rögzített feltételek között sok önkormányzati feladatot – kötelezőt vagy önként vállaltat – olcsóbban lehet elvégezni, számos példa bizonyítja az országban. A feladatok sokfélesége miatt azonban célszerűnek tűnt tevékenységük alapján kategorizálni az egyes szervezeteket. Részben ehhez kapcsolódott a sport expo gondolata, amelyen képet lehetne kapni arról, hogy milyen sportegyesületek működnek a térségben, és melyik mivel foglalkozik.

Az ötlettel azonban csak akkor kezdtem komolyabban foglalkozni, amikor egy szentendrei fogorvos, egy kosárlabda csapat képviselőjében megkeresett azzal, hogy az egyesületek finanszírozására lennének ötletei. Szerbiában járt, és az ott látott módszereket szeretne volna beépíteni a hazai szervezetek életébe. Azt mondta, úgy látja, ha egy szervezetnek pénzt adunk, akkor elkölti és aztán ugyanott áll, ahol előtte. Tehát felmerül a kérdés, hogyan tudják fent tartani magukat hosszú távon? Szerinte ehhez az kell, hogy a szervezeteknek minél

több taggal, és a tagsághoz kapcsolódó széles támogatói körrel kell rendelkezniük. Ezt a célt szolgálta az expo, amelyen prospektusokkal és bemutató edzésekkel megjelenhettek a sportklubok, illetve azok, akiket érdekel a sport. Így találkozott a kereslet és a kínálat, amelynek eredményeként számos új tag lépett be a bemutatkozó egyesületekbe.

Egy egészen más célcsoportnak szól az éjszakai sportbajnokság. Több mint 10 évvel ezelőtt dr. Faragó Sándor (Pingpong doki) gyermekorvos, pszichiáter kitalálta, hogy leviszi a pingpong asztalát a rendelőintézetbe, hogy az utcán csellengő fiataloknak értelmes esti-éjszakai elfoglaltságot

**A sportról és a szabadidős
tevékenységekről**

kínáljon. Így indult. Ma már országos hálózata van a kezdeményezésnek, s térségünkben is több szervezet foglalkozik vele. Itt Szentendrén a Barcsy Jenő általános iskola aulájában és tornatermében zajlanak a programok. A mi fő profilunk a pingpong, de más játékokra is van lehetőség. Az a célunk, hogy minden hónapban legyen legalább egy nagyobb rendezvényünk, versenyünk. Bár nem túl nagy az eszközigénye a programnak, azért vannak költségei, s ezeket a költségeket csak folyamatos pályázati tevékenységgel tudjuk fedezni. Önkéntesekkel dolgozunk, akik igen nagy áldozatokat hoznak azért, hogy lehetőséget teremtsenek a fiataloknak az értelmes és hasznos időtöltésre.

Pomáz

Leányfalu

Pilisszentkereszt

A varázslók és a csillogó szemű gyerekek

Avagy a lovassport lehetőségei és korlátai

Nehéz helyzetben van ma a lovassport. Aki egy lovardát gazdaságosan tud üzemeltetni, az vagy varázsló, vagy kőkemény üzletember. Ha valaki nem tudja azt mondani egy csillogó szemű, tehetséges kisgyerekeknek, hogy ha nem adod ide a pénzedet, akkor ne gyere lovagolni, akkor egy-két hónap múlva csak csillogó szemű gyermekei vannak. Igen ám, de ebből nem lehet eltartani az állatokat, mert a lovaknak hiába csillogtatná a szemét. A valóban csillogó szemű Eöry Csilla mutatja be a Kisoroszi Lovassportkör Egyesület tevékenységét.

Igen szereteágazó tevékenységet folytatunk. A lovagoltatás, bérlőtartás, fogathajtás, díjlovaglás és díjugratás mellett 16 éve foglalkozunk asztmás gyerekek gyógyzásával, amit az OEP is támogat. De igazi szerelmünk a ló, tanítványaim és saját gyermekeim is szép eredményeket értek el a lovassportban. A versenyzetetésben tehát jól állunk, de mára kikopott mögülünk az a tömegbázis, amelyből a versenysport táplálkozott. Különösen a gyermek lovagoltatás te-

rén állunk rosszul. Ennek több oka is van. Egyrészt, a gyerekek számára alkalmas speciális lóállomány beszerzése és tartása igen költséges, másrészt a fizetőképes kereslet is megcsappant, harmadrészt nagyon hiány-

zik a fedett lovarda. Erre a téli lovagoltatás mellett azért is nagy szükség lenne, mert a felázott, csúszós talajon, igen veszélyes gyermekeket lovagoltatni, különösen kezdőket tanítani. Így a lovas szezon is leszűkül, miközben a kiadásaink nem csökkennek.

A 90-es évek elején elindítottunk egy mozgalmat „Legyen a ló a magyar gyerekek tornaterme!” – címmel. Akkoriban még nagyon kevés volt a tornaterem, de vidéken szinte mindenhol akadt egy-egy ló, ami alkalmas lett volna a gyermekek lovagoltatására. Sajnos, hamar kiderült, hogy ez a kezdeményezésünk nem életképes. Minden feltételünk adott ahhoz, hogy belekezdjünk a mozgásérült, vagy szellemi képességei miatt

hátrányban lévő gyermekek lovagoltatásába, amivel több helyen is foglalkoznak a térségben. De sajnos én lelkileg nem vagyok felkészülve erre, mivel ránézek a gyermekekre, és azonnal felmerül bennem, hogy úristen, mi lenne, ha az enyém lenne, és elkezdem sajnálni. Pedig nekik nem erre van szükségük

Mindenesetre nagyon nagy szükségük lenne a gyerekeknek a lovaglási lehetőségre. Jó levegőn vannak, hasznosan töltik az idejüket, és ami még fontosabb, megtanulnak egy kicsit empatikusan gondolkodni. Kialakul a felelősségtudat bennük Igazság szerint nekünk most csak egy olyan lovunk van, amin gyerekeket is tudunk lovagoltatni, de azt tervezem, hogy tavaszra átalakítom a lóállományunkat. Sajnos, az továbbra is probléma, hogy az iskolák nem partnerek abban, hogy valamelyik testnevelés órát lovas képzéssel váltsák ki.

Az biztos, hogy bármelyik irányban is fejlesztjük a tevékenységünket, pályázati forrásokra lesz szükségünk. Tehát nekünk is pályáznunk kell, ahogy tettük ezt évekig, míg sok keserű tapasztalatunk miatt fel nem hagytunk vele. Sokan azt mondják, most kell pályázni, most van itt az ideje. Reméljük, igazuk van.

Visegrád

Szigetmonostor

Visegrád

A kultúrákövetítés kényszere

Rendhagyó műtermi beszélgetés Bolyki István lapkiadó-tulajdonos képzőművésszel

Mi is a helyzet napjainkban ezzel a mecénáskodással? Egy-másra találnak e művészek vagy a kultúrákövetítéssel foglalkozó civilek és potenciónalis támogatóik a mai zürzavaros, értekeit felejtő világban? – tudakoltuk vendéglátónktól, akit szemmel láthatólag tudathasadásos helyzetbe hoztunk egyszerűnek tűnő kérdésünkkel. Megtörölte kopaszodó homlokát, töltött még egy pohár bort, aztán belekezdett.

Hát, hosszú az út a saját közösségének alkotó népművésztől, a megrendelésre dolgozó, szakosodott művészen át a mai modern művészeti piacig. Ma már egy kicsit zavaros ez az egész helyzet. Keverednek a fogalmak. A szponzor, a mecénás, a megrendelő és reklámozó, a befektető és támogató. Talán a mecénás és a szponzor szerepét érdemes élesen elkülöníteni egymástól. A mecénás, aki napjainkban egyre inkább nem egy személy, hanem egyre inkább egy cég, intézmény, vagy maga az állam, abban különbözik a szponzortól, hogy miközben gondoskodik a művésztől, megrendelésekhez, megbízásokhoz, eladásokhoz juttatja, vagy akár maga vásárolja fel a művész alkotásait, mindvégig névtelen marad. Ezért gyakran közvetítő szervezetek, az adományozó névtelenségét őrző alapítványok nyújtják a támogatást.

És a szponzor?

A szponzor már nem marad névtelen. Esetében megjelenik az érdek, a támogatásért kapott ellenérték, ami leggyakrabban a társadalomban kialakuló pozitív kép, amihez gyakran a média-szereplés társul. Más a helyzet, amikor a művészek, vagy az alkotások reklámban szerepelnek, mert ezek kifejezetten üzleti tranzakciók, még akkor is, ha a művész megélhetését is szolgálják. S vannak olyan megrendelők, vásárlók, akik befektetési céllal „mecénáskodnak”, ám az üzleti érdek azért ott van a háttérben. A legnagyobb gond az, hogy ma már, vagy ma még, hiányzik, legalábbis nagyon vékony az a tehetős polgári réteg, amely igényes fogyasztóként is képes lenne eltartani a művészetet, a művészeket.

A helyi közéletben, a civil társadalomban alkotóművészként, mecénásként és szponzorként is számon tartanak. Támogatottnak, vagy inkább támogatónak tartod magad?

Kiadóként, vagy valamely civil szervezet tagjaként az állami alapokból, vagy pályázati forrásokból szoktunk támogatáshoz jutni. Sőt közvetett önkormányzati támogatások is eljutnak alkotó közösségünkhöz, bár ezek a támoga-

A művészet és a mecénatúra találkozásai

tások mindig hatalom és személyfüggők. De személy szerint engem, mint művészbent nem támogatnak, s ezt nem is várnám el. Ellenben igaz, hogy szívesen támogatok értelmes kezdeményezéseket, s igyekszem segíteni azoknak a tehetséges embereknek is, akik az önkifejezés semmilyen lehetőségét nem találják meg ebben a kulturális nihilben, amiben vagyunk.

Akkor valószínűleg ezeknek az állapotoknak a felszámolására törekszel azzal a kultúrákövetítő szereppel, amellyel értéktéremtő folyamatok elindítását segíted.

Igen, de érdekem is fűződik hozzá. Na nem anyagi érdek. Egyszerűen örülök annak, hogy szerepem van a dolgok alakulásában, hogy segíthetek elindítani valamit. Ez több, mint a támogató, mecénás, vagy szponzor szerepe. Egy kicsit jövőformálás.

Pomáz

Leányfalu

Pomáz

KÉVE Közösségfejlesztő és Szabadművelődési Alapítvány

2013 Pomáz, Huszár utca 3.

Az alapítványt magánszemélyek hozták létre 1997-ben azzal a céllal, hogy a klasszikus kulturális, értékvédő és karitatív tevékenységen túl szakmai, technikai és gazdasági szolgáltatásokat nyújtson a civil társadalom szereplőinek. Különösen a szervezetfejlesztés, a képzés, az alapteremtés, a pályázatfigyelés és pályázatírás, a gazdálkodás, a média és a kommunikáció, a kampánytervezés, a rendezvényszervezés és a színpadtechnika tárgykörében. 1998 óta közhasznú szervezetként működik, s az alábbi területekre összpontosítja tevékenységét:

Kultúraközvetítés

Környezet- és természetvédelem

Médiastúdió

Képzés és szervezetfejlesztés

Szolgáltatások

Elérhetőségeink:

Cím: 2013 Pomáz, Meselia u. 15., Telefon/fax: 06/ 26 526 132,

E-mail: keve@pomazkeve.hu, Web: www.pomazkeve.hu

Munkatársaink:

Duró Ildikó
Képzési referens
06/ 20 560 46 96

Duró Imre
kuratóriumi elnök
06/ 20 26 34 476

Topor Roland
média referens
06/ 20 344 41 76

Az alapítvány számlaszáma: 65700055-10125874-00000000

Pismány Barátainak Egyesülete

(adószám:18681134-113)

köszöni

a felajánlott 1%-okat.

A kapott

23 235 Ft-ot

civildíj alapítására

használtuk fel.

Köszönettel:

Széles Katalin

elnök

A Polgárórség Szentendre egyesület a 2005-ös személyi jövedelemadó 1% felajánlásokból 22682 Ft-nyi forráshoz jutott. Eme összeget járőrtevékenységünk finanszírozására (üzemanyag-költségre) fordítottuk.

Idén 10 éves polgárőr egyesületünk köszöni eddigi és nagyon várja további felajánlásait.

Polgárórség Szentendre

2000 Szentendre, Kálvária út 26.,

Postafiók: 218

www.polgarorseg.szentendre.hu,

e-mail: polgarorseg@szentendre.hu,

Telefon: 06 30 621-2600

Bankszámlánk száma:

11742087-20067883

Adószámunk: 18676570-1-13

Mozsgai Endre
elnök

A Pomázi Állatvédő Egyesület köszönetet mond mindenkinek, aki jövedelemadója 1%-át az egyesület javára ajánlotta fel, ezzel támogatva az egyesület életmentő munkáját és a pomázi állatotthon fenntartását.

A befolyt összeget új kennelek építésére, állatmentésre és a kutyaotthon üzemeltetésére fordítottuk.

Bankszámlaszám:

11705008-20441069

Adószám: 18668360-1-13

Köszönettel:

Gáspár Judit

a Pomázi Állatvédő Egyesület elnöke

Dunabogdány

Pilisszentkereszt

Tahitótfalu

